

нѣщо, което може само да се чувствува: то ти разпъва приятно душата, гали я съ своята наивна мекота и те кара да обичашъ целъта на живота.

Ползувамъ се отъ случая тукъ да кажа, че *артистътъ* твърде много обича да се рови въ сферата на детския битъ. Единъ отъ неговитѣ детски бюстове е ималъ голѣмъ успѣхъ въ една Загребска изложба, гдето биде откупенъ отъ тамошния министъръ на народната просвѣта за художествената академия. Това бюстче имахъ случая да видя въ снимка въ едно хърватско художествено списание.

Артистътъ е тъй сжщо могъщъ въ изобразяването на животни. Единъ малкъ бронзовъ барелефъ, представляющъ група отъ три кошути, които плахо слухтять, заслужава особено внимание. Тоя малкъ барелефъ, може смело да се каже, е плодъ на майсторски похватъ. Въ какво трепетно напрежение е изразена уплахата на тия волни горски обитатели, какво съвършенство на пластичность и грация!

Художникътъ има много етюди изъ царството на животнитѣ: — пасящъ биволъ, лъвъ, слонъ, тигръ, пантера и пр. — и на всѣкъде г. Николовъ, съ голѣмо умѣние разкрива предъ насъ могъщата поезия, която носятъ въ себе си тия сурови и величествени властници на дивата природа.

Между другото, обърна ми сжщо силно внимание и една малка скица — две голи фигурки на мъжъ и жена. Мъжътъ полусведенъ, седналъ и въ красиво движение притисналъ къмъ гърдитѣ си гъвкаво-нежното тѣло на жена, грациозно преплѣла ръцетѣ си около любимата шия, и устнитѣ имъ силно впити едни въ други въ трепетенъ унесъ. Тая малка скица е божествено нежна по своя лиризмъ. Симпатичниятъ скулпторъ ми обясни, че тая скица е планъ за една голѣма статуя, която има намерение да изпълни, ако обстоятелствата му благоприятствуватъ за това, и ще я нарече „Целувка.“

Съ безподобна ясность въ всѣки етюдъ, въ всѣка скица, избликва неговиятъ цененъ жанръ.

Младия скулпторъ Андрей Николовъ, притежава солидна школовка и обладава техниката до